

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2021.

*Σάββα οσίου του ηγιασμένου,
Διογένους μάρτυρος
έτος 14^{ον} Τεύχος 629*

Η καμπούρα της ψυχής και η αληθινή ταπείνωση που γεννάται εκ της αγάπης προς τον Θεόν

(Πρωτοπ.Στέφανος Αναγνωστόπουλος)

Την έδεσε ο Σατανάς εδώ δέκα και οκτώ έτη. Το θαύμα χριστιανοί μου είναι γνωστό, ο Κύριος πηγαίνει σε μια συναγωγή την ημέρα του Σαββάτου. Ημέρα αργίας. Για μας τους χριστιανούς όμως ημέρα αργίας είναι η Κυριακή. Είναι η πρώτη μετά το Σάββατο. Είναι ημέρα της Αναστάσεως του Κυρίου. Την ώρα λοιπόν που ο Κύριος εδίδασκε μέσα στην συναγωγή, το σπλαχνικό Του μάτι έπεσε πάνω σε μια καμπουριασμένη γυναίκα, συγκύπτουσα όπως την αποκαλεί το Ιερό Ευαγγέλιο. Και μάλιστα σ' αυτή την κατάσταση, ήταν κυρτωμένη για δεκαοκτώ ολόκληρα χρόνια. Έτσι την είχε κατακτήσει η ενέργεια του Σατανά. Την έδυσεν ο Σατανάς. Ποιος ξέρει κάτω από ποιες τραγικές συνθήκες είχε αυτήν την δαιμονική κατοχή και ενέργεια χωρίς όμως να πειραχτεί η ψυχή της.

Μόλις όμως ο Κύριος την άγγιξε με τα θεϊκά Του χέρια, αμέσως την έλυσε από τα δεσμά του διαβόλου, και της ξαναέδωσε πλήρως την υγεία της, ανορθώθηκε η δυστυχισμένη εκείνη ύπαρξη. Ταπείνωσε και ξευτέλισε ο Θεός τον διάβολο αλλά και κάθε υπηρέτη του διαβόλου όπως ήταν ο αρχισυνάγωγος. Αλλά και ο χριστιανός όμως με τη χάρη του Θεού, μπορεί να ταπεινώνει και να εξευτελίζει τον διάβολο, και τοις αγγέλοις αυτού και όσους τον υπηρετούν. Πότε

όμως; Όταν πολεμάει σωστά τα πάθη του. Όταν τηρεί με συνέπεια τις Ευαγγελικές εντολές. Όταν καλλιεργεί εν Αγίω Πνεύματι όλες τις θεοαρετές και ειδικότερα όταν καλλιεργεί καθημερινά το ταπεινό φρόνημα και την μετάνοια. Όταν συμμετέχει στα Άχραντα Μυστήρια με πολύ κατά Θεόν φόβον. Σε λίγο η Εκκλησία μας θα σας καλέσει όπως «μετά φόβου Θεού, πίστεως και αγάπης προσέλθετε». Και τέλος βέβαια με την ταπείνωσή του ο κάθε χριστιανός.

Και τίθεται τώρα ένα μεγάλο ερώτημα. Εμείς οι χριστιανοί, ειδικότερα εμείς οι σήμερα εκκλησιαζόμενοι έχουμε ταπείνωση; Έχουμε την αληθινή ταπείνωση; Εγώ πάντως δεν την έχω και δεν ξέρω αν θα την αποκτήσω ποτέ. Δε γνωρίζω αν κάποιος από σας την έχει, και αν την έχει, εύγε του. Πολλοί χριστιανοί νομίζουν ότι έχουν ταπείνωση. Νομίζουν έχουν αυτήν την αρετήν. Έστω και αν κάπως κάπως την εργάζονται. Αλλά νομίζω ότι κάνουν λάθη. Είναι τολμηρό να ομιλεί κανείς για την ταπείνωση. Αυτό το «είναι τολμηρό να ομιλεί κανένας για την ταπείνωση», δεν είναι δικός μου λόγος. Αλλά είναι λόγος των Πατέρων της Εκκλησίας. Διότι η ταπείνωσις είναι η στολή της Θεότητας. Αυτήν φόρεσε ο Υιός και Λόγος του Θεού, ο Θεός όταν έγινε άνθρωπος στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Έτσι όποιος χριστιανός ή χριστιανή φορέσει αυτήν την στολή, θεοφορείται και γίνεται εν Αγίω Πνεύματι όμοιος με Αυτόν τον Υιόν του Θεού, που άδειασε τους ουρανούς και σκέπασε την άκτιστη Τριαδική Του Δόξα και ολόκληρη την Θεϊκή Του μεγαλοπρέπεια, για να μην καταθλιφθεί το γένος των ανθρώπων και ολόκληρος η κτίσις, όλη η δημιουργία του Σύμπαντος κόσμου.

Τι μας λέγει η Αγία Γραφή; Εταπείνωσεν εαυτόν ο Θεός γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε Σταυρού, ο Υιός προς τον Πατέρα, εταπείνωσεν εαυτόν. Η φύσις του προσώπου του Θεού, η φύσις της Τριαδικής Θεότητας, η ουσία της Τριαδικής Θεότητας, είναι απρόσιτη για κάθε κτίσμα, ουράνιο και επίγειο. «Θεόν ουδείς εώρακε πόποτε». Ο μονογενής Υιός, ο Ων εν τοις κόλποις του Πατρός, αυτός εξηγήσεται. Μόνον Αυτός μπορεί να μας πει, Αυτός που φόρεσε την χοϊκή στολή, την οποία Θεοποίησε, γι' αυτό και λέγεται Στολή Θεότητας. Όποιος λοιπόν ενδύεται αυτήν την Στολήν της Θεότητας, αυτός Χριστοφορείται. Για προσέξτε τι μας λένε οι Πατέρες. Άλλη είναι η ταπείνωσις που προέρχεται από τον φόβον προς τον Θεόν, και άλλη αυτή που γεννάται από απέραντη αγάπη προς τον Θεόν εξ' όλης ψυχής, καρδίας, ισχύος και διανοίας. Η πρώτη που γεννάται από τον φόβον, εξακολουθεί καθημερινά να παλεύει με το τριπλό κακό, με τα πάθη, με τη σάρκα, με τον διάβολο, με τον κόσμον της κακίας που μας περιβάλλει, και τα συντρίβει πάντα ταύτα καθημερινά δια Ιησού Χριστού, αποκτά ειρήνη σε όλα τα μέλη του σώματός του, αποκτά ευταξία στις αισθήσεις του, και ησυχία στους λογισμούς. Ενώ η άλλη ταπείνωσις, που προέρχεται αποκλειστικά και μόνον από την αγάπη προς τον Θεόν, αποκτά η ψυχή το ενέχυρον της Αγίας Τριάδος. Θέλετε να το επαναλάβω; Αποκτά η ψυχή το ενέχυρον της Αγίας Τριάδος. Τι θα πει αυτό; Θα πει ότι όσον ο Θεός αγαπά το σύνολον των αγγέλων και των

Αρχαγγέλων, το σύνολο των Χερουβείμ και των Σεραφείμ, των Θρόνων και των Κυριοτήτων και πασών των επουρανίων δυνάμεων, που κοσμούν την Βασιλεία του Θεού και την θριαμβεύουσα Εκκλησία, όλο αυτό το σύνολο όσο το αγαπάει ο Θεός, άλλο τόσο και εξίσου αγαπά αυτήν την τεταπεινωμένη καρδιά.

Ο Θεός στους ταπεινούς δίδει όλη τη Χάρη, όλη τη Χάρη. Γι' αυτό και τον (τον ταπεινό) προσκυνά όλη η Κτίσις. Τον ευλαβούνται οι άνθρωποι και Τον υπηρετούν και τα θηρία. Όταν ομιλεί ο ταπεινός τη καρδιά από αγάπη προς τον Θεόν, σιωπούν οι σοφοί, βουβαίνονται. Βουβαίνονται και οι διδάσκαλοι και οι ρήτορες και οι λεγόμενοι θεολόγοι και θεολογολόγοι τούτου του κόσμου. Τον σέβονται όλοι ακόμη και τα ερπετά. Και μάλιστα τα άλογα ζώα κάνουν περισσότερη υπακοή από τους λογικούς ανθρώπους.

Παράδειγμα ο πατήρ Παΐσιος. Μπροστά στον τότε ιερομόναχον πατέρα Αμφιλόχιο και νυν επίσκοπον Σερβίας, την ώρα που έτρωγαν, ήρθε ένας μεγάλος βάτραχος στον οποίο είχε δώσει και ένα όνομα, - το λησμονώ αυτή τη στιγμή – και έκανε μία φορά κοάξ, και ζήτησε τροφή, την οποίαν και έδωσε ο πατήρ Παΐσιος. Κατόπιν του είπε «Πήγαινε στη φωλιά σου και στις έξι η ώρα θα βγεις για να πά να κάνεις εσπερινό». Έμεινε με ανοικτό το στόμα ο πατήρ Αμφιλόχιος. Που να φάγει το υπόλοιπον φαγητό του; Τον έπιασε αδημονία και ανησυχία και αγωνία μέχρι που να έρθει έξι η ώρα, και βημάτιζε στο προαύλιον του ησυχαστηρίου της Παναγούδας, περιμένοντας πότε θα έρθει η έκτη ώρα. Και πράγματι στις έξι ακριβώς, ούτε παρά ένα λεπτό ούτε και ένα, εβγήκε ο βάτραχος από τη φωλιά του, πέρασε στο απέναντι άκρο της αυλής όπου υπήρχε ένας μεγάλος Σταυρός, στάθηκε μπροστά, σηκώθηκε στα μπροστινά του τα πόδια, και άρχισε να κράζει κουάξ, κουάξ, κουάξ, επί δέκα ακριβώς λεπτά. Με αυτόν τον τρόπο, ύμνησε ο βάτραχος τον Θεόν, κάνοντας απόλυτη υπακοή στον πατέρα Παΐσιο. Γιατί; Γιατί στο πρόσωπό του ανεγνώριζε την αληθινή Στολή της Θεότητας που φορούσε. Τη Στολή του Χριστού. Το χρυσοστόλημα ένδυμα της ταπεινώσεως. Αυτό το ένδυμα εσύ το φοράς; Εσύ, εσύ, εσύ; Εγώ δεν το φοράω. Αυτός που έχει αληθινή την ταπείνωση, πιστεύει για τον εαυτόν του ότι είναι ο μεγαλύτερος των αμαρτωλών, ο πρώτος των αμαρτωλών, το πιστεύει αυτό, και γι' αυτό τον τιμά και ο Θεός. Το επιβεβαιώνουν και οι Πατέρες της Εκκλησίας μας, όταν μας λένε ότι η αληθινή ταπείνωση έχει εκείνος που ενώ κοσμεύεται από τον Θεόν από τα πολλαπλά χαρίσματα του Παναγίου Πνεύματος, και από ουράνιες δωρεές, παρά ταύτα θεωρεί τον εαυτόν του ελεηνό, τρισάθλιο και ανάξιο. Και αυτό το πιστεύει. Έτσι πίστις θερμή ζωντανή και ταπεινή αληθινή κάνουν θαύματα πολλά που όμως δεν διαφημίζονται, και το κυριότερον αποδίδονται στην αγάπη, στην παντοδυναμία και στο θέλημα του Αγίου Θεού.

Τίποτα αδελφοί μου δεν είναι δικό μας. Όλα είναι του Αγίου Θεού. Μερικοί πιστεύουν για τον εαυτόν τους, το πιστεύουν μερικοί, επειδή έχουν λίγη συστολή και λίγη ντροπαλότητα ότι έχουν και ταπείνωση. Δεν έχουν. Ταπείνωση

δεν έχουμε προπαντός όταν ταπεινολογούμε - σαν και μένα. Ούτε τότε έχουμε. Ούτε η ταπεινοσχημία είναι ταπείνωσις. Εμείς που νομίζουμε ότι πιστεύουμε, αν μας πει ένας στο δρόμο «είσαι βλάκας, είσαι χαζός», και αν μας πει κάτι χειρότερο, ότι «είσαι γουρούνι», δεν θα αισθανθούμε προσβολή; Μη μου πείτε ότι δεν θα αισθανθούμε προσβολή... Μη μου πείτε ότι δεν θα νευριάσουμε και δεν θα θυμώσουμε... Εμ τότε τι ταπείνωση έχουμε; Άλλο πράγμα λοιπόν η συντριβή της καρδιάς, άλλο η θεοϋφαντη Στολή της Θεότητας που φορούμε και είναι της ταπεινώσεως, και άλλο πράγμα η ταπεινολογία και η ταπεινοσχημία.

Προσεύχεται ο ταπεινός και να το θαύμα της θεραπείας του καρκίνου. Προσεύχεται ο ταπεινός και να το θαύμα της ομόνοιας στο αντρόγυνο. Προσεύχεται ο ταπεινός και να το θαύμα της ειρήνης μέσα στην οικογένεια. Ο ταπεινός όταν προσεύχεται εκδιώκει δαιμόνια. Διορθώνει τα πάθη, ημερεύει τα θηρία. Προσεύχεται ο ταπεινός και λογικεύεται και ο τρελλός. Με τις προσευχές των ταπεινών, των αφανών δηλαδή αγίων, σώζεται ο κόσμος, σώζεσαι και συ, σώζεσαι και συ, σώζεσαι και συ, σώζομαι και γω, σωζόμεθα όλοι μας.

Θέλετε να φύγει η καμπούρα των παθών μας, και των αδυναμιών μας, και των κακιών μας, και των πονηριών που έχουμε μέσα στην ψυχή μας και που σχηματίζουν μια τεράστια καμπούρα και δεν τη βλέπουμε; Να ταπεινωθούμε! Πώς; Θέλετε να σας πω μερικούς τρόπους; Απλούς θα σας πω. Απλούς. Να σας τους πω για να έλθουμε στο πρακτικό μέρος.

Σε ξέχασαν; Δεν σε πήραν ούτε ένα τηλέφωνο; Δεν πειράζει. Και προπαντός μη παραπονείσαι. Σε αδίκησαν; Ξέχασέ το. Σε περιφρόνησαν; Να χαίρεσαι. Σε κατηγορούν; Μην αντιλέγεις. Σε κοροϊδεύουν; Μην απαντάς. Σε βρίζουν; Σιωπή και προσευχή. Σου αφαιρούν το λόγο; Σε διακόπτουν; Μη λυπάσαι. Σε κακολογούν; Μην αντιμάχεσαι. Σου μεταδίδουν ευθύνες τα παιδιά σου; Οι συγγενείς σου, οι δικοί σου οι άνθρωποι; Μη διαμαρτύρεσαι. Θυμώνουν μαζί σου; Να παραμένεις ήρεμος. Σου κλέβουν φανερά; Κάνε τον τυφλό. Σε ειρωνεύονται; Να
μακροθυμείς.

Δεν ακούνε τις συμβουλές σου; Ιδίως δεν ακούνε τις συμβουλές σου τα παιδιά σου; Πέσε στα γόνατα και κάνε προσευχή. Εκνευρισμός στο αντρόγυνο; Εσύ φταίς. Και συ φταίς. Όχι ο άλλος. Έφταιξες; Ζήτησε συγγνώμη. Δεν έφταιξες; Πάλι ζήτησε συγγνώμη. Έχεις υγεία; Δόξαζε τον Θεόν. Έχεις αρρώστια, έχεις καρκίνο, ταλαιπωρείσαι, υποφέρεις, βασανίζεσαι, πονάς; Δόξαζε τον Θεόν. Γκρίνια, ανεργία, φτώχεια μέσα στο σπίτι; Νήστευσε. Αγρύπνησε. Κάνε προσευχή. Για όλους και για όλα προσευχή. Πολύ προσευχή. Πολύ προσευχή. Νηστεία και προσευχή διότι «τούτο το γένος των παθών και των δαιμόνων ουκ εκπορεύεται παρά μόνο με νηστεία και προσευχή».

Είθε αδελφοί μου, να ακολουθήσουμε όλοι μας και πρώτος εγώ, τις ταπεινές αυτές συμβουλές, και να είστε βέβαιοι ότι θα σωθούμε. Το εύχομαι με όλη μου την καρδιά, Αμήν.